

N:o 4.

Af Herr G. Nordenskjöld: Om underdånig skrifvelse angående beredande af beklädnadsslitningsersättning åt de rustande vid indelta kavalleriet vid vissa kommenderingar.

Uti en vid sista Riksdagen afgifven motion har ifrågasatts: att Riksdagen skulle besluta en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan det Kongl. Maj:t täcktes utfärda nödiga föreskrifter att samma fördel, som genom författningarne tillerkänts de rustande vid samtliga från kavalleri till infanteri förändrade regementen och corpser, nemligen att erhålla slitningsersättning vid kommenderingar till garnisonsförstärkning och annan militär tjänstgöring, som icke kunde hänföras till vanliga möten eller förefallande öfningsläger, äfven måtte varda tillerkänd åt de rustande vid indelta kavalleriregementen och corpser; och har vid behandlingen af denna motion Stats-Utskottet hemställt, att densamma ej måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda, på den grund, att motionären ej ansågs hafva lemnat någon utredning hvarför denna förmån skulle till de nämnda regementen och corpser utsträckas, hvilken hemställan af Riksdagen bifölls.

Då jag nu går att förnya det förslag, som af Herr Gustaf Carlsson i Kröcklinge uti ifrågavarande motion blifvit framställt, får jag vördsam samt anföra de skäl, som synas mig tala för en dylik framställning från Riksdagens sida.

Sedan vid det indelta kavalleriet åtskilliga regementen och corpser i enlighet med afslutade kontrakt afsuttit under olika tider — först Bohus Läns Regementes norra bataljon år 1777—1783 och sist Smålands grenadierbataljon 1812 — så ansågos dessa regementen och corpser, vid hvilka hela beklädnaden fortfarande underhålles af de rustande, vara befriade från de arbetskommenderingar, som från det öfriga infanteriet utgingo. När emellertid omkring 1840 indelta infanteriet äfven började användas till fångbevakningskommenderingar uti Malmö, Varberg och å

Långholmen samt dessa kommenderingar äfven utsträcktes till de från kavalleri till infanteri förändrade regementen och corpser, så beviljades de rustande slitningsersättning genom Kongl. Maj:ts nådiga Förordning af den 28 December 1844. Denna slitningsersättning, som utgår med en viss summa per tjänstgöringsdag, har sedermera af de rustande äfven erhållits vid alla de öfriga kommenderingar som numera utgå och hvilka ej kunna till vanliga möten eller öfningsläger hänföras.

Någon slitningsersättning till det indelta kavalleriet, der de rustande likaledes underhålla hela beklädnaden, kunde vid denna tid (1844) ej ifrågakomma, enär inga motsvarande kommenderingar då funnos. Sådana hafva dock sedermera i och för truppens nödiga utbildning tillkommit den ena efter den andra. Sålunda kommenderas numera årligen från det indelta kavalleriet manskap till genomgående af kurs vid garnisonssjukhuset i Stockholm, till underbefälsskola och till lärokurser uti hofbeslagskonst. Då dessa lärokurser och skolor räcka från 90 till 120 dagar, och munderingen derunder understundom ganska hårdt slites, så måste det ock för de rustande kännas mycket betungande, och synes sålunda allt skäl tala för att samma lättnad beredes dem, hvilken förut lemnats till de rustande vid det afsuttna kavalleriet.

I likhet med hvad som eger rum vid det afsuttna kavalleriet torde dylik munderingsslitningsersättning böra utgå af samma fond, som bestrider kommenderingens underhåll på stället.

Vördsamt vågar jag sålunda föreslå:

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utfärdande af föreskrifter i syfte att bereda beklädnadsslitningsersättning åt de rustande vid indelta kavalleriet vid kommenderingar såväl till underbefäls- som till hofbeslagareskolor och till sjukhus för utbildning af sjukvårdsmanskap.

Om remiss till vederbörande Utskott anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1880.

Gust. Nordenskjöld.